

end vil mene om deres principielle Berettigelse og Klarhed, dog ere af saadan sædelig og religiøs Værdi, at de ikke bør krænkes. Desuden maa vi bestemt hævde som vor Opfattelse, at den valgfri Ordning ingenlunde udelukker, at der gives Kirken tilbørlig Frihed overfor Begæring om kirkelig Vielse. Vi kunne ikke indse, at der for Staten er nogen Grund til, naar almindelig Adgang til borgerlig Ægteforening er aabnet, at drage snævrere Grænser for Kirkens Frihed overfor Begæringen om kirkelig Vielse overhovedet end overfor Begæringen om kirkelig Indvielse af et for den borgerlige Øvrighed indgaaet Ægteskab, se ovenfor.

Et Mindretal⁴⁾ er enigt med Flertallet i, at Indførelsen af borgerlig Ægteforening som eneste gyldige Form i visse Kredse vil møde nogen Misstemning og Mangel paa Forstaaelse, men kan dog ikke tillægge de Følelser, der ere komne til Orde i de omtalte Adresser, den sædelige eller religiøse Værdi, som Flertallet tillægger dem. Befolkningen vil formentlig ogsaa snart finde sig tilrette med den ny Ordning som det naturlige og rigtige. Mindretallet tør da tilraade Indførelse af borgerlig Ægteforening som eneste gyldige Form, fordi der kun derved tilbørligt sættes Skjel imellem det borgerlige og det kirkelige, og i Særdeleshed fordi Kirkens Frihed til at nægte sin Medvirken ved Ægteskabs Indgaaelse formentlig kun vil kunne hævdes og gennemføres, naar Ægteskabets Anerkendelse fra Statens Side foreligger forud for Henvendelsen til Kirken. Hertil kommer, at den rent kirkelige Handling: Indvielse af det stiftede Ægteskab ved Bøn og Haandspaalæggelse kun vil komme til sin fulde Ret ved Indførelse af borgerlig Ægteforening som eneste Form, hvorved tillige et af de mange Baand mellem Kirke og Stat lempeligt løses.

Et andet Mindretal⁵⁾ tilraader subsidiært en Lov af følgende Indhold:

Ægteskab indgaaes for Ægteskabsforstanderen. — Det skal dog staa Medlemmer af den danske Folkekirke og af her i Landet anerkendte Trossamfund frit for ligesom hidtil at lade deres Ægteskab indgaa ved kirkelig Vielse, naar de forud har fremsat skriftlig Anmeldelse derom for Ægteskabsforstanderen og samtidig godtgjort, at en her i Landet ansat eller anerkendt Præst er villig til at foretage Vielsen. Om Ægteskabets Indgaaelse paa denne Maade gør Præsten Indberetning til Ægteskabsforstanderen.

4) Balslev, Bøgh, Damkier, Knud Jensen, Thyra Jensen, Laursen, Nørregaard, Pedersen, Rosenørn, Schrøder, A. Thomsen og Zeuthen (der dog ikke kan tiltræde det sidste Punktum i den følgende Motivering), i alt 12; se Note 3.

5) Barner, Bøgh, Holstein-Holsteinborg, Thyra Jensen, G. Koch, Lassen, Morten Larsen, Nørregaard, Fr. Petersen, Knud Petersen, Poulsen, Ussing og Westergaard, i alt 13. Imod stemte: Beck, Bøgeskov, Hansen, L. Koch, Laursen, Madsen, Matthiessen, Nielsen, Pedersen, A. Thomsen, Tobiesen, Zeuthen og Øllgaard, i alt 13. Stemmer ikke svarede: Balslev, Damkier, Lund, Martensen-Larsen og Wegener. Fraværende var: Knud Jensen, Reedtz-Thott, Rosenørn, Schrøder og Fr. Thomsen.